

Til Kirkerådet

Fra
Hauketo-Prinsdal menighetsråd
Lerdalsfaret 7, 1163 OSLO

Oslo 04.04.18

Svar til høringen «Justering av hovedgudstjenesten»

1a: Hvordan mener dere gudstjenestereformen har påvirket gudstjenestelivet i deres menighet og i Den norske kirke?

Reformen har gitt menighetsråd og gudstjenesteutvalg økt eierskap til gudstjenesten. Den har også gitt oss økt fokus på å involvere flere i planlegging og gjennomføring av gudstjenestene. Reformen har gitt god anledning til fleksibilitet i gudstjenestefeiringen, både som faste endringer og tematiske varianter.

1b: Hva har fungert godt, og hva har fungert dårlig ved gudstjenestereformen?

Som mange andre, erfarer vi at det nå kan være liten gjenkjennelse i gudstjenestene fra sted til sted. Den store variasjonen i liturgisk musikk bidrar til at mange blir fremmedgjort, og vi ser fram til at dette blir mer samlet i framtiden. Men samtidig er menigheter og kirkebygg i Den norske kirke svært ulike, og det er derfor behov for en hensiktsmessig fleksibilitet.

1d: Hvilke behov ser dere for et mer variert gudstjenesteliv med ulike former for gudstjenester?

I vår menighet feirer vi både tradisjonelle høymesser, kveldsmesser og familiegudstjenester hver måned. Det er naturlig at de ulike gudstjenesteformene kan ha en plass i den lokale grunnordningen, men da er det avgjørende at fleksibiliteten er stor nok. Når hver lokalmenighet har både teologisk og kirkemusikalsk kompetanse, mener vi at mange avgjørelser må kunne tas lokalt. I tida som kommer kan vi ikke regne med at lokalbefolkning og gudstjenestedeltakere er homogene som gruppe. Det er viktig med stort rom for fleksibilitet for å kommunisere med og inkludere ulike grupper av gudstjenestedeltakere over tid.

2c: Ledd 2 Inngangssalme - Vi mener det bør være opp til liturgen å lede menigheten, og dermed vurdere om man står eller sitter under inngangssalmen. Hos oss er en av hovedgudstjenestene en kveldsmesse. Det brukes salmer med et meditativt preg, og det vil ikke være naturlig å stå under salmer som «Fall til ro». Det samme bør gjelde utgangssalmen.

3e: Er dere enige i at samlingsbønnen ikke lenger blir obligatorisk, men et valgfritt ledd?

Vi synes det fungerer godt at gudstjenesten starter med en kort tekst i bønneform, og ønsker samlingsbønnen videreført. Den kan godt være valgfri, men dersom man gjør «Dagens bønn» obligatorisk, kan det bidra til at det blir for mange korte bønner, og at samlingsbønnen dermed utgår. Det ønsker vi ikke.

3f: Har dere endringsforslag eller kommentarer til leddet syndsbejennelse i høringsforslaget?

Ved inngangen til syndsbejennelse, «Guds barmhjertighet er stor», vil vi foreslå at det vurderes å bytte Guds barmhjertighet med Guds nåde, da vi mener barmhjertighet er et mer gammelmodig og innadvendt ord.

3i: Er dere enige i at ledd 8 Dagens bønn blir obligatorisk i alle hovedgudstjenester, og ikke et valgfritt ledd?

Vi mener Dagens bønn kan ha en viktig funksjon, men ønsker primært at den er et valgfritt ledd. Det finnes mange typer hovedgudstjenester, og på kveldsmesser og familiegudstjenester er det viktig med valgfrihet.

Høringssspørsmål 4: Har dere endringsforslag eller kommentarer til hoveddel II. Ordet?

4c: Ledd 12 Evangelium – Dersom halleluja-omkved kommer inn som et fast ledd, er det viktig at det tas høyde for at det ikke brukes evangelieprosesjon alle steder. Når man ikke har en prosesjon som skal forflytte seg, vil det oppleves mye å synge omkved både før og etter lesningen. Vi ønsker at dette leddet fortsatt er valgfritt, og dersom det blir obligatorisk, at det bare må synges før lesningen. Dette vil også være mer i tråd med den tidligere ordningen med å synge «Gud være lovet» før lesningene.

4i: Vi mener det er lite realistisk med en ordning som legger opp til to vandringer i gudstjenesten, både en bønnevandring og en nattverdvandring. Særlig i familiegudstjenester og kveldsmesser har det vært fint med bønnevandring i forbindelse med nattverdmåltidet. Dersom man har en fast formulert forbønn før nattverdliturgien starter, slik at forbønnen forblir et fast liturgisk ledd, bør det også være mulig å legge inn bønnestasjoner under nattverdvandringen. Vi mener det er viktig å legge til rette for «den personlige vandringen». Særlig når det er nattverd ved intinksjon, gir vandringen med lystenning og eventuelt andre stasjoner, et rom for ettertanke, og kan være et gjensvar til mottakelsen av elementene. Når nattverdvandringen også rommer noen bønnestasjoner, mener vi nattverden gjøres mer tilgjengelig. Det blir ikke like tydelig hvem som går fram og ikke, og vi opplever sjeldnere det ubehagelige skillet mellom «innenfor» og «utenfor» i nattverdfeiringen. Erfaringen fra vårt kirkerom er at en slik stille og diskret bønnevandring ikke forstyrrer nattverden eller tar fokus bort fra den.